

שמות – סדר א'

תורה: שמות א, א ואלה שמות עד ב, כה וידע א-להים.

נביא: זרכיה יד, א הנה יום בא עד יד, יא וישבה ירושלם לבטח.

א א ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה

את יעקב איש וביתו באו:

ואליו שמות בני ישראל דעאלו למצרים

עם יעקב גבר ואנש ביתיה עאלו:

ב ראובן שמעון לוי ויהודה:

ראובן שמעון לוי ויהודה:

ג יששכר זבולן ובנימן:

יששכר זבולן ובנימן:

ד דן ונפתלי גד ואשר:

דן ונפתלי גד ואשר:

ה ויהי כל-נפש יצאי ירו-יעקב שבעים נפש

ויוסף היה במצרים:

והואה כל נפשתא נפקי ירכא דיעקב שבעין נפשו

ויוסף דהנה במצרים:

ו וימת יוסף וכל-אחיו וכל הדור ההוא:

וימת יוסף וכל אחוהי וכל דרא ההוא:

ז ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד

ותמלא הארץ אתם: {פ}

ובני ישראל נפישו ואתילדו וסגיאו ותקיפו לחדא לחדא

ואתמליאת ארעא מנהון:

ח ויקם מלך-חדש על-מצרים

אשר לא-ידע את-יוסף:

וקם מלכא חדתא על מצרים

דלא מקיים גזירת יוסף:

ט ויאמר אל-עמו

הֲנֵה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעֲצוּם מִמֶּנּוּ:

וַאֲמַר לְעַמִּי

הֲאֵ עֲמָא בְנֵי יִשְׂרָאֵל סָגוּ וְתַקְפִּין מִנָּנָא:

י הֲבֵה נִתְחַכְמָה לֹו

פְּוִירְבָּה וְהִיָּה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֵף גַּם־הוּא עַל־שִׁנְאֵינוּ וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעֵלָה מִן־הָאָרֶץ:

הֵבוּ נִתְחַכְכֵם לְהוֹן

דְלָמָא יִסְגוֹן וְיְהִי אַרְי יְעָרְעַנְנָא קָרַב וְיִתּוֹסְפוּן אַף אַנוּן עַל סְנְאָנָא וְיִגִּיחוּן בְּנָא קָרַב וְיִסְקוּן מִן אַרְעָא:

יא וַיִּשְׁימוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם

וַיָּבֹן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרְעֹה אֶת־פֶּתָם וְאֶת־רַעְמֶסֶס:

וּמִנִּיאוּ עֲלֵיהוֹן שְׁלִטוֹנִין מִבְּאֲשֵׁין בְּדִיל לְעֲנוּאֵיהוֹן בְּפוּלְחָנְהוֹן

וּבְנוּ קַרְוֵי בֵית אוֹצְרֵי לְפָרְעֹה יֵת פִּיתוּם וְיֵת רַעְמֶסֶס:

יב וּכְאֲשֶׁר יַעֲנוּ אֹתוֹ כֹּן יִרְבֶּה וְכֹן יִפְרֹץ

וַיִּקְצֹוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וּכְמָא דְמַעֲנוּ לְהוֹן כֹּן סָגוּ וְכֹן תַקְפִּין

וְעַמַת לְמַצְרָאֵי מִן קָדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

יג וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֹד:

וְאֶפְלְחוּ מִצְרָאֵי יֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקַשְׁוֹ:

יד וַיִּמְרְרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחַמֵּר וּבִלְבָנִים וּבְכָל־עֲבֹדָה בְּשֹׁדָה

אֶת כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־עֲבָדוּ בָהֶם בְּפָרֹד:

וְאִמְרוּ יֵת חַיֵּיהוֹן בְּפוּלְחָנָא קָשְׂיָא בְּטִינָא וּבִלְבָנֵי וּבְכָל פּוּלְחָנָא בְּחַקְלָא

יֵת כָּל פּוּלְחָנְהוֹן דְּאֶפְלְחוּ בְּהוֹן בְּקַשְׁוֹ:

טו וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִילְדַת הָעִבְרִית

אֲשֶׁר שֵׁם הָאִחַת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשְּׁנִית פּוּעָה:

וַאֲמַר מֶלֶכָא דְּמִצְרַיִם לְחִיתָא יְהוּדִיתָא

דְּשׁוּם חֲדָא שִׁפְרָה וְשׁוּם תְּנִיתָא פּוּעָה:

טז וַיֹּאמֶר בִּילְדָכֹן אֶת־הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתִן עַל־הָאֲבָנִים

אֲמִבְּן הוּא וְהִמְתֵּן אֹתוֹ וְאִם־בֵּת הוּא וְחָיָה:

וַאֲמַר כַּד תִּהְוִין מִילְדוֹן יֵת יְהוּדִיתָא וְתַחֲזִין עַל מַתְבָּרָא

אִם בְּרָא הוּא וְתַקְטְלוּ יֵתִיהָ וְאִם בְּרִתָּא הִיא תַקְיִמְנָה:

יז ויתראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחנין את הילדים:

ידחילא חיתא מן קדם יי ולא עבדא כמא דמליל עמהון מלכא דמצרים ומיימא ית בניא:

יח ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להו מדוע עשיתו הדבר הזה ותחנין את הילדים:

ויקרא מלכא דמצרים לחיתא ואמר להון מא דין עבדתין פתגמא הדיו ומיימתין ית בניא:

יט ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרות העברית כייחיות הנה בטורם תבוא אלהן המילדת וילדו: ואמרא חיתא לפרעה ארי לא כנשיא מצריתא יהודיתא ארי חפיקון אנני עד לא עלת לותהון חיתא ילדו:

כ וייטב אלהים למילדת

וירב העם ויעצמו מאד:

ואוטיב יי לחיתא

וסגי עמא ותקיפו לחדא:

כא ויהי כייראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים:

והוה פד דחילא חיתא מן קדם יי

ועבד להון בתין:

כב ויצו פרעה לכל עמו לאמר

כליהבון הילוד היארה תשליכוהו וכליהבת תחיון: (פ)

ופקיד פרעה לכל עמיה למימר

כל ברא דיתיליד ליהודאי בנהרא תרמוניה וכל ברמא תקיימו:

ב א וילך איש מבית לוי

ויקח את בת לוי:

ואזל גוברא מדבית לוי

ונסיב ית בת לוי:

ב ותהר האשה ותלד בן

ותרא אתו כייטוב הוא ומצפנהו שלשה ירחים:

ועדיאת אתמא וילידת בר

וחזת ימיה ארי טב הוא ואטמרמיה תלתא ירחין:

- ג וְלֹא־יִכְלֶה עוֹד הַצְּפִינֹו וַתִּקְחֵה־לוֹ תַּבַּת גָּמָא וַתַּחַמְרֶהּ בַּחֲמֹר וּבַזָּפֶת וַתִּשֶׂם בָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד וַתִּשֶׂם בְּסוּף עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר:
וְלֹא יִכְלִית עוֹד לְאַטְמֵרוּתֶיהָ וּנְסִיבַת לִיהָ תִּיבְתָא דְגוּמָא וַחֲפֹתָהּ בַּחֲמֵרָא וּבַזָּפֶתָא וְשׂוּיָאֵת בַּהּ יְת רַבִּיא וְשׂוּיָתָהּ בְּיַעֲרָא עַל פִּיָּה נְהָרָא:
- ד וַתַּצֵּב אַחֲתוֹ מֶרְחֶק לְדַעָה מֵה־יַעֲשֶׂה לּוֹ:
וְאַתְעַמַּדַת אַחֲתֶיהָ מֶרְחִיק לְמַדַּע מָא יַתְעַבִּיד לִיהָ:
- ה וַתֵּרֵד בַּת־פְּרַעֲהַ לְרַחֲץ עַל־הַיָּאֵר וּנְעַרְתֶּיהָ הִלְכַת עַל־יַד הַיָּאֵר וַתֵּרָא אֶת־הַתַּבָּהּ בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת־אֶמְתָּהּ וַתִּקְחֶהָ:
וּנְחַתַת בַּת פְּרַעֲהַ לְמַסְחֵי עַל נְהָרָא וְעוֹלִימְתָהּ מְהַלְכֵן עַל פִּיָּה נְהָרָא וַחֲזוּת יְת תִּיבְתָא בְּגוֹ יַעֲרָא וְאוֹשִׁיטַת יְת אֶמְתָּהּ וּנְסִיבַתָּהּ:
- ו וַתִּפְתַּח וַתֵּרָאֶהוּ אֶת־הַיֶּלֶד וְהִנֵּה־נֶעַר בְּכַהּ וַתַּחְמַל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִיִּלְדֵי הָעֵבְרִים זֶה:
וַפְתַּחַת וַחֲזוּת יְת רַבִּיא וְהָא עוֹלִימָא בְּכִי וַחֲסַת עֲלוּהִי וְאַמְרַת מִבְּנֵי יְהוּדָאִי הוּא דִּין:
- ז וַתֹּאמֶר אַחֲתוֹ אֶל־בַּת־פְּרַעֲהַ הַאֲלֹף וַקְרָאתִי לָךְ אִשָּׁה מִיִּנְקַת מִן הָעֵבְרִיִּית וַתִּינַק לָךְ אֶת־הַיֶּלֶד:
וְאַמְרַת אַחֲתֶיהָ לְבַת פְּרַעֲהַ הַאֲיִזִיל וְאַקְרִי לִיךְ אֶתְתָא מִיִּנְקַתָּא מִן יְהוּדִיָּתָא וַתּוֹנִיק לִיךְ יְת רַבִּיא:
- ח וַתֹּאמֶר־לָהּ בַּת־פְּרַעֲהַ לְכִי וַתֵּלֶךְ הָעֹלְמָהּ וַתִּקְרָא אֶת־אִם הַיֶּלֶד:
וְאַמְרַת לָהּ בַּת פְּרַעֲהַ אִיזִילִי וְאַזְלַת עוֹלִימְתָא וַקְרַת יְת אִמִּיהָ דְרַבִּיא:
- ט וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת־פְּרַעֲהַ הִילִיכִי אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהִינִקְהוּ לִי וְאַנִּי אֶתֵּן אֶת־שְׂכָרְךָ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתִּינַקְהוּ:
וְאַמְרַת לָהּ בַּת פְּרַעֲהַ הִילִיכִי יְת רַבִּיא הַדִּין וְאוֹנִיקְהוּ לִי וְאַנָּא אֶתֵּן יְת אַגְרִיךָ וּנְסִיבַת אֶתְתָא רַבִּיא וְאוֹנִיקְתֶּיהָ:
- י וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתִּבְאֶהוּ לְבַת־פְּרַעֲהַ וַיְהִי־לָהּ לְבִן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן־הַמִּיִּם מְשִׁיתָהוּ:
וַרְבָּא רַבִּיא וְאַיְתִיתֶיהָ לְבַת פְּרַעֲהַ וְהוּהָ לָהּ לְבִר וַקְרָאת שְׁמִיהָ מֹשֶׁה וְאַמְרַת אֲרִי מִן מִיָּא שְׁחַלְתֶּיהָ:

- יא ויהי | בימים ההם ויגדל משה ויצא אל־אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש־עברי מאחיו:
והוה ביומי האנון ורכב משה ונפק לות אחוהי וחוּזא בפולחנהון וחוּזא גבר מצרי מחי לגבר יהודי מאחוהי:
- יב ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את־המצרי ויטמנהו בחול:
ואתפני לכא ולכא וחוּזא ארי לית אנש ומחא ית מצרָאָה וטמריה בחלא:
- יג ויצא ביום השני והגה שני־אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך:
ונפק ביומא תנינא והא תרין גוברין יהודאין נצו ואמר לחיבא למה את מחי לחברך:
- יד ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את־המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר:
ואמר מן שונך לגבר רב ודין עלנא הלקטלי את אמר כמה דקטלתא ית מצרָאָה ודחיל משה ואמר בקושטא אתידע פתגמא:
- טו וישמע פרעה את־הדבר הזה ויבקש להרג את־משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ־מדן וישב על־הבאר:
וישמע פרעה ית פתגמא הדין ובעא למקטל ית משה וערק משה מן קדם פרעה ויטיב בארעא דמדן ויטיב על בירא:
- טז וילכהו מדן שבע בנות ותבאנה ומדלנה ותמלאנה את־הרהטים להשקות צאן אביהו:
וירכבא דמדן שבע בנן ואתאָה ודלאָה ומלאָה ית רטיא לאשקאָה ענא דאבוהון:
- יז ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה וישעו וישק את־צאנם:
ואתו רעיא וטרדונין וקם משה ופרקניו ואשקי ית ענהון:
- יח ותבאנה אל־רעואל אביהו ויאמר מדוע מהרתו בא היום:
ואתאָה לות רעואל אבוהון ואמר מדן אחיתין למיתי יומא דין:

ט ותאמר איש מצרי הצילנו מיד הרעים
 וגם דלה דלה לנו וישק אתה צאן:
 ואמר גוברא מצרעה שיזבנא מינא דרעיא
 ואר מדלא דלא לנא ואשקי ית ענא:

כ ויאמר אל-בנתיו ואיו
 למא זה עזבתו אתה איש קראן לו ויאכל לחם:
 ואמר לבנתיה ואן הוא
 למא דנן שבקתיו ית גוברא קרו ליה ויכול לחמא:

כא ויאל משה לשבת אתה איש
 ויתן את צפרה בתו למשה:
 וצבי משה למתב עם גוברא
 ויהב ית צפורה ברתייה למשה:

כב ותלד בן ויקרא את שמו גרשם
 כי אמר גר היתי בארץ נכריה: {פ}
 וילידת בר וקרא ית שמיה גרשום
 ארי אמר דיר הויתי בארע נוכראה:

כג ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויעקו
 ותעל שועתם אלהיהם מן העבדה:
 והנה ביוםיא סגיאא האנון ומית מלכא דמצרים ואתאנחו בני ישראל מן פולחנא דהנה קשי עליהון ויעיקו
 וסליקת קבילתהון לקדם יי מן פולחנא:

כד וישמע אלהים את נאקתם
 ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב:
 ושמיע קדם יי ית קבילתהון
 ודכיר יי ית קימיה דעם אברהם דעם יצחק ודעם יעקב:

כה וירא אלהים את בני ישראל
 וידע אלהים: {ס}
 וגלי קדם יי שעבודא דבני ישראל
 ואמר במימריה למפרקהון יי: